

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoPr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313228307
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2313228307.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: Mgr. G. L., nar. XX. R. XXXX, bytom X. č. XXX, zastúpenej advokátkou: Mgr. Ivica Šišoláková, Nová Doba 920/5, 924 01 Galanta, proti žalovanej: Základná škola s materskou školou Vlčany 1547, č. 1547, 925 84 Vlčany, IČO: 37863673, zastúpenej splnomocnenkyňou: BARKOCI law firm, s. r. o., Námestie Slobody 28, 811 06 Bratislava - Staré Mesto, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a iné, o zrušenie nariadeného predbežného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 18. novembra 2015 č. k. 17Cpr/1/2013-358 takto

rozhodol:

Odvolačí súd odvolanie o d m i e t a.

odôvodnenie:

Napádaným uznesením súd prvého stupňa I. zrušil predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Galanta pod č. k. 17Cpr/1/2013-101 zo dňa 12.12.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave pod č. k. 10CoPr/1/2014-198 zo dňa 20.2.2014 a to počnúc dňom 2.9.2015; II. vo zvyšnej časti súd návrh žalovanej zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 77 ods. 2 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), § 79 ods. 1 a 2 Z. p. (zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce) a poukazom na judikáty R 133/2014, R 44/1984, R 15/1978. Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou vo veci samej domáhala, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 27.8.2013 je neplatné, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovanou trvá, ďalej sa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na vrátenie práv žalobkyne vyplývajúcich z jej pracovnoprávneho pomeru so žalovanou do predošlého stavu jestvujúceho pred neplatným okamžitým skončením pracovného pomeru z 27. 8. 2013, tiež sa domáhala určenia náhrady mzdy v sume priemerného zárobku odo dňa, keď oznámila žalovanej, že trvá na ďalšom zamestnávaní až do času, kým jej žalovaná umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru. Súd prvého stupňa čiastočným rozsudkom z 27.1.2015 pod č. k. 17Cpr/1/2013-296 rozhodol, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 8.8.2013, doručené žalobkyni dňa 27.8.2013, je neplatné, rozsudok však doposiaľ právoplatný nie je, nakoľko bolo voči nemu podané odvolanie, o ktorom rozhodne odvolací súd. Ďalej súd prvého stupňa dôvodil, že nariadil 12.12.2013 pod č. k. 17Cpr/1/2013-101 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave pod č. k. 10CoPr/1/2014-198 z 20.2.2014 predbežné opatrenie, na základe ktorého je žalovaná povinná I. zaplatiť žalobkyni za december 2013 sumu 337,70 eur mesačne a s účinnosťou od 1. januára 2014 naďalej jej platiť sumu 352 eur mesačne, vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca a II. nedoplatok na uvedených sumách za obdobie od 11. decembra 2013 do 28. februára 2014 v sume 580,76 eur zaplatiť žalobkyni do 3 dní s tým, že III. vo zvyšku návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Takéto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.3.2014. Krajský súd v odôvodnení uznesenia o nariadení predbežného opatrenia uviedol, že považoval za primerané uložiť žalovanej povinnosť platiť žalobkyni iba časť pracovnej odmeny, resp. tu presnejšie náhrady za takúto odmenu pre nesporný nedostatok vykonávania prác žalobkyňou a to do výšky minimálnej mzdy, ktorá v období od 11.12.2013 do 31.12.2013 predstavovala sumu 337,70 eur mesačne a s účinnosťou od 1.1.2014 predstavuje sumu 352 eur mesačne. Platobnú

povinnosť uložiť so splatnosťou do 15. dňa nasledujúceho mesiaca, v dôsledku čoho vznikol žalovanej nedoplatok za obdobie od 11.12.2013 do 28.2.2014 v sume 580,76 eur (228,76 eur za december 2013 + 352 eur za január 2014 = 580,76 eur). Podaním z 28.10.2015 požiadala žalovaná, aby súd vydal rozsudok, ktorým zruší jej povinnosť vyplácať žalobkyni náhradu mzdy a to počnúc dňom 1.12.2014, návrh právne zdôvodnila § 79 ods. 2 Z. p. (podľa obsahu sa jednalo o návrh na zrušenie vyššie uvedeného predbežného opatrenia) a vecne vedomosťou, že v období posledných 2 rokov bola žalobkyňa v pracovnom pomere s aspoň dvoma zamestnávateľmi (inými ako žalovaná), a teda vykonávala dohodnutý druh práce, za čo jej patrila dohodnutá mzda. Lustráciou v Sociálnej poisťovni súd prvého stupňa zistil, že žalobkyňa v období od 2.9.2014 do 28.10.2014 bola zamestnaná v Špeciálnej základnej škole v Kolárove, od 2.9.2015 až doposiaľ je zamestnaná na Základnej škole J. A. Komenského Kolárovo (za 09/2015 dosiahla vymeriavací základ vo výške 638,80 eur, bolo vyplatené poistné vo výške 60,03 eur, za 10/2015 dosiahla vymeriavací základ vo výške 900,76 eur, bolo vyplatené poistné vo výške 84,66 eur). Dňa 1.12.2014 uplynulo 12 mesiacov, od kedy žalovaná vypláca žalobkyni náhradu mzdy na základe nariadeného predbežného opatrenia, ku dňu 2.9.2015, odkedy zrušil predbežné opatrenie, neuplynula maximálna doba poskytovania náhrady mzdy podľa § 79 ods. 2 Z. p., t. j. 36 mesiacov. Žalobkyňa je od 2. 9. 2015 zamestnaná. Na základe zistených skutkových a právnych okolností súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh žalovanej na nepriznanie náhrady mzdy žalobkyni za čas presahujúci 12 mesiacov od uloženia povinnosti platiť náhradu mzdy (t. j. od 1. 12. 2013) je čiastočne dôvodný. Zmyslom a účelom náhrady mzdy je zabezpečiť zamestnancovi pokrytie základných životných potrieb z dôvodu neočakávanej straty zamestnania. Tento nárok však nie je časovo limitovaný na trvanie celého obdobia trvania súdneho sporu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, nemá teda absolútny charakter a je limitovaný čo do výšky, tak aj do doby jeho poskytovania. Mal za preukázané, že žalobkyňa mala a má stály príjem z pracovného pomeru u iného zamestnávateľa, avšak až od 2.9.2015 a teda jej životné potreby je možné plne zabezpečovať z dosahovaného príjmu. Vzhľadom k tomu by ďalšie trvanie predbežného opatrenia bolo v rozpore s účelom predbežného opatrenia. Príjem, ktorý žalobkyňa dosiahla v období od 1.9.2014 do 28.10.2014 nevzal do úvahy s tým, že 12 mesiacov poskytovania náhrady mzdy žalovanou uplynulo až 1.12.2014, t. j. po období, kedy žalobkyňa bola zamestnaná v Špeciálnej základnej škole v Kolárove. V období od 1.12.2014, od kedy žalovaná požadovala nepriznať náhradu mzdy, až do 2.9.2015 žalobkyňa nebola zamestnaná, a teda jej jediným príjmom bolo vyplácanie náhrady mzdy zo strany žalovanej, preto za uvedené obdobie súd návrh žalovanej na nepriznanie náhrady mzdy zamietol a poskytovanie náhrady mzdy zrušil až dňom 2.9.2015, od kedy preukázateľne žalobkyňa dosahuje príjem z pracovného pomeru u zamestnávateľa - Základná škola J. A. Komenského Kolárovo. V odôvodnení napokon uviedol, že o trovách konania rozhodne v konečnom rozsudku vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie iba žalobkyňa, uviedla iba to, že dôvody napadnutého uznesenia nie sú postačujúce pre vynesenie výroku v uznesení a podrobnosti odôvodňujúce jej odvolanie podá následne.

Výzvou obsiahnutou v uznesení súdu prvého stupňa zo 17. decembra 2015 č. k. 17Cpr/1/2013-366 (ktoré nadobudlo právoplatnosť 23.12.2015) súd prvého stupňa vyzval žalobkyňu, aby v lehote 10 dní od doručenia takéhoto uznesenia doplnila svoje podanie označené ako „Odvolanie proti Uzneseniu Okresného súdu v Galante zo dňa 18. novembra 2015 pod č. k. 17Cpr/1/2013-358“ zo 7.12.2015, doručené súdu prvého stupňa 10.12.2015 nasledovne: v akom rozsahu napáda rozhodnutie, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa domáha podaným odvolaním a doloží opravené a doplnené odvolanie v 2 vyhotoveniach s tým, že ak v uvedenej lehote svoje podanie označené ako odvolanie v písomnej forme neopraví, resp. nedoplní tak, aby spĺňalo náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd odvolanie odmietne (§ 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p.). V uvedenom uznesení bola žalobkyňa poučená podľa § 42 ods. 3, § 205 ods. 1, 2 a 3, § 209 ods. 1, § 218 ods. 1 a § 221 ods. 1 O. s. p. a vecne bolo uznesenie odôvodnené tak, že žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote písomným podaním zo 7.12.2015, doručeným súdu prvého stupňa 10.12.2015 (podaným na poštovú prepravu 7.12.2015, poznámka odvolacieho súdu), podala odvolanie bez zákonom stanovených náležitostí, pri preskúmaní ktorého súd prvého stupňa zistil, že toto neobsahuje náležitosti stanovené zákonom pre riadne odvolanie, nie je predložené v potrebnom počte rovnopisov. Takéto uznesenie bolo advokátke žalobkyne doručené 23.12.2015. Napriek výzve obsiahnutej v uznesení žalobkyňa v stanovenej lehote ani neskôr odvolanie nedoplnila.

Žalovaná navrhla napadnuté uznesenie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Mala za to, že odvolanie žalobkyne je neurčité, neodôvodnené, nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre absenciu dôvodov a preto ho navrhla postupom podľa § 218 ods. 1 písm. a/ a d/ O. s. p. odmietnuť, eventuálne v prípade ak odvolací súd vzhľadom na odvolanie žalobkyne za podanie spĺňajúce náležitosti odvolania podľa § 205 ods. 1 a 2 O. s. p., aby uznesenie súdu prvého stupňa postupom podľa § 219 O. s. p. potvrdil ako vecne správne.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 43 ods. 1 O. s. p. sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak ide o podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, odošle súd uznesenie do 60 dní od doručenia takéhoto podania. Podľa odseku 2 vety prvej citovaného zákonného ustanovenia, ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania.

Podľa § 211 ods. 2 O. s. p., ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1 (ktorými podmienkami je výzva súdu prvého stupňa odvolateľovi na odstránenie väd odvolania urobená uznesením s príslušnými poučeniami a náprava prípadných nesprávností v takomto postupe súdu prvého stupňa súdom odvolacím - poznámka odvolacieho súdu).

Preto ak žalobkyňa podala odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bolo zrušené nariadené predbežné opatrenie, bolo jej povinnosťou (ako odvolateľky) odvolanie vypraviť náležitosťami vyžadovanými najmä vyššie citovaným ust. § 205 ods. 1 O. s. p., teda označením napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa (uvedením dátumu jeho vydania a aj príslušného čísla konania), vymedzením rozsahu napadnutia rozhodnutia, návrhom odvolaciemu súdu ako naložiť s napadnutým uznesením a tiež konkrétnymi dôvodmi, pre ktoré by malo byť či už samo zrušenie predbežného opatrenia, alebo prípadne postup súdu vedúci k vydaniu takéhoto rozhodnutia nesprávny.

Pretože odvolateľka v prejednávanej veci (žalobkyňa) si povinnosť podať riadne odvolanie nespĺnila priamo v podaní, ktorým prejavila nepochybný úmysel uznesenie súdu prvého stupňa napadnúť, súd prvého stupňa vykonal zákonom predpísaným spôsobom pokus o odstránenie väd odvolania a to uznesením Okresného súdu Galanta zo 17.12.2015 č. k. 17Cpr/1/2013-366 (ktoré bolo advokátke žalobkyne doručené 23. deň rovnakého mesiaca i roka).

Ak potom riadny odvolací návrh je nutnou podmienkou odvolacieho konania (rovnako ako riadny návrh je nutnou podmienkou uskutočnenia konania v prvom stupni) a v prejednávanej veci sa neexistenciu tejto i ďalších náležitostí odvolania - vymedzenia rozsahu napadnutia rozhodnutia a náležitosti predstavovanej tzv. odvolacími námietkami (voči postupu súdu alebo napadnutému uzneseniu) nepodarilo odstrániť; odvolaciemu súdu neostalo iné, než po prejednaní veci bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. (nešlo tu o žiaden zo zákonom predpokladaných prípadov potreby prejednania veci na pojednávaní odvolacieho súdu) odvolanie odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p..

O trovách odvolacieho konania potom odvolací súd (obdobne ako pred ním súd prvého stupňa o trovách konania prvostupňového) nerozhodoval, pretože tu šlo len o riešenie čiastkovej procesnej otázky v naďalej prebiehajúcom konaní, v ktorom rozhodovanie o trovách konania patrí až konečnému rozhodnutiu (v tejto súv. por. napr. ust. § 155 ods. 1 O. s. p.).

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.